

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 20 noiembrie 2017, declarat de avocatul Andrei Crasnostan, în numele condamnatului

*Gargalîc Valeri Xxxxxx, născut la
xx xxxxxxxxxxx xxx, originar și locuitor al s. Xxxxx, r-nul
Xxxxx-Xxxxx, str. Xxxxx xx, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>11.04.2017 – 23.05.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>13.06.2017 – 20.11.2017,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>12.03.2018 – 25.04.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 23 mai 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gargalîc Valeri a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 01 ianuarie 2017, orele 21.15, inculpatul Gargalîc Valeri, conducând automobilul „Mercedes E 200”, număr de înmatriculare XXX xxx, pe str. Frunze, s. Tomai, r-nul Ceadâr – Lunga, și fiind stopat de către angajații de poliție, în legătură cu bănuiala în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, la propunerea colaboratorilor de poliție de a trece testarea alcoolscopică, contrar lit. j) p. 11) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care obligă șoferul mijlocului de transport la solicitarea polițistului, să treacă procedura de testare a aerului expirat sau,

după caz, examenul medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, a refuzat testarea alcoolsopică.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina și faptele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Deoarece aceste probe i-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul este caracterizat pozitiv, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer, nu are antecedente penale, circumstanțe agravante nefiind stabilite, că nu au fost stabilite nici circumstanțe excepționale pentru aplicarea prevederilor art. 79 și 55 Cod penal, concluzionând că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de amendă, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, va fi una echitabilă și justificată și care își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

3. Avocatul Andrei Crasnoștan a declarat recurs ordinar, intitulat *apel*, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat, cu tragerea lui la răspundere contravențională și aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, în conformitate cu art. 55 alin. (1) Cod penal.

Apelantul a invocat că inculpatul anterior nu a fost condamnat, este tras la răspundere penală pentru prima dată, pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin gravă, a recunoscut vina colaborând cu organele de drept și dând dovadă de căință sinceră în cele întâmplare, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, neavând vicii precum ar fi abuzul de băuturi alcoolice sau întrebuințarea substanțelor narcotice, se caracterizează pozitiv, duce un mod de trai decent, este angajat permanent în câmpul muncii în calitate de șofer, are loc permanent de trai, dorește să își întemeieze o familie și se bucură de stimă din partea consătenilor și nu a fost implicat anterior în careva acțiuni ilegale care l-ar fi adus în vizorul organelor de drept, în privința inculpatului nefiind stabilite nici circumstanțe agravante.

De către Primăria s. Tomai, r-nul Ceadâr-Lunga și de către Șeful Postului de poliție s. Tomai, r-nul Ceadâr – Lunga, i-au fost eliberate caracteristici pozitive.

Astfel, cu toate că și instanța de fond, a stabilit și a menționat expres toate circumstanțele care duc la posibilitatea liberării de răspundere penală a inculpatului, fără a da o apreciere clară acestui motiv, a conchis că nu există temei de aplicare a art. 55 Cod penal, față de inculpat, limitându-se la o simplă afirmație în sensul dat.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 20 noiembrie 2017, recursul a fost respins ca nefondat.

Instanța de recurs, a reținut că instanța de fond, corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, calificare care nu a fost contestată de inculpat, vinovăția cărui este dovedită pe deplin prin probele administrate.

Alegația recurentului, privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpatului, este neîntemeiată, or stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de

dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, reieșind din circumstanțele cauzei corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 16 alin. (2) Cod penal și acordă posibilitatea pentru corectarea și reeducarea vinovatului, luându-se în considerație prevederile art. 61 Cod penal și principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Andrei Crasnostan, a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că examinând cererea de apel, Curtea de Apel Comrat a calificat-o drept cerere de recurs, asumându-și atribuțiile instanței de recurs.

În dispozitivului sentinței Judecătoria Comrat din 23.05.2017, a fost indicat că sentința *poate fi atacată cu apel* la Curtea de Apel Comrat, în termen de 15 zile din momentul pronunțării, iar în decizia pronunțată de către Curtea de Apel Comrat la 20.11.2017, nu s-a indicat asupra cărorva carențe sau ilegalități, în ce privește stabilirea modului și a termenului de atac de către prima instanță, sentința fiind menținută integral, fapt ce creează un paradox total în ce privește modul de examinare a cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Astfel, instanța de apel a admis calea de atac recursul, contrar voinței manifestate de inculpat, și mai grav fiind faptul că prin actul judecătoresc pronunțat la 20.11.2017 inculpatul a fost lipsit arbitrar de o cale de atac garantată de lege, fapt care a dus la încălcarea dreptului la apărare prevăzut de art. 26 din Constituția Republicii Moldova și art. 17 din Codul de procedură penală, iar pe cale de consecință este lezat dreptul părții la un proces echitabil garantat de art. 6 p., 1 CEDO și a dreptului la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 CEDO.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În această consecutivitate se observă că recurentul a invocat încălcarea dreptului condamnatului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO și a dreptului la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 CEDO, deoarece Curtea de Apel Comrat neîntemeiat a judecat apelul declarat în procedura recursului ordinar, ignorând indicarea din dispozitiv că sentința *poate fi atacată cu apel* în termen de 15 zile din momentul pronunțării, aceste fapte constituind un viciu fundamental care a afectat hotărârea pronunțată (*pct. 6. din decizie*).

Însă, descriptivul deciziei contestate, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că Curtea de apel Comrat a respectat procedura examinării recursului ordinar, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material (*pct. 4. din decizie*).

Or, Gargalic V. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani (*pct. 1., 2. din decizie*).

În conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Potrivit art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, dar cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non privativă de libertate.

Totodată, conform art. 437 alin. (1) pct. 1), 444 alin. (1) pct. 9), 447 alin. (1), 448 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunilor ușoare, pentru săvârșirea cărora legea penală prevede în exclusivitate pedeapsă non privativă de libertate, pot fi atacate doar cu recurs. Hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond inclusiv în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal. Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Prin urmare, cererea de contestare a sentinței în latura pedepsei, fiind pronunțată asupra săvârșirii de către condamnatul Gargalic V. a unei infracțiuni ușoare, pentru comiterea cărei legea penală prevede în exclusivitate pedeapsă non privativă de libertate, corect a fost judecată de Curtea de Apel Comrat în procedura recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, procedură care garantează în mod clar și expres drepturile inculpatului la un proces echitabil și la un recurs efectiv (*pct. 4. din decizie*).

Este de reținut și faptul că indicarea greșită în dispozitivul sentinței a altei modalități de atac, neprevăzute de lege, nu poate substitui prescripțiile de drept enunțate supra.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, Curtea de Apel Comrat, ca instanță de recurs, nu a comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 4., 6. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Andrei Crasnostan, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 20 noiembrie 2017, în privința inculpatului Gargalic Valeri XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco